

Med hensyn til WTO og EU formulerer vi os på den måde, at vi skriver, hvad der efter vores opfattelse på dette område må være et minimumskrav til de aftaler, der indgås. Det opfatter jeg som en helt almindelig måde at agere på i forhold til de her ting. Så jeg forstår det ærlig talt ikke.

Det eneste, der måske kan være en reel uenighed om, er, hvis jeg skal forstå fru Charlotte Fischers synspunkt på den måde, at hun synes, der skal mere statsstøtte til danske universiteter, så de kan sælge bedre og billigere uddannelser i udlandet. Var det det, der var pointen?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg har jo gjort klart, at når jeg taler om en bedre økonomi for universiteterne, handler det netop om at sikre en god undervisning og en god forskning på universiteterne her i Danmark.

I forhold til WTO og EU ser jeg ikke de store spørgsmål i den sammenhæng; der deler jeg slet ikke det trusselsscenario, som Enhedslisten stiller op. Man kan bare gå ind og læse f.eks. Europa-Parlamentets betænkning til servicedirektivet. Der er stemningen altså også at undtage uddannelsesområdet, f.eks. også sundhedsområdet, fra servicedirektivet. Så jeg deler simpelt hen ikke den grundopfattelse, der er i Enhedslisten, af, at det her kan gå gruelig galt.

I øvrigt ser jeg ikke noget problem i, at man på den ene side fastholder et uddannelsessystem, der hviler på gratisprincippet for danskerne, og på den anden side har et andet princip for udlændinge. Det ser jeg simpelt hen ikke noget problem i.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Vi er vel enige om, at et af grundprincipperne i WTO er, at man skal skabe det, man kalder lige konkurrencebetingelser. Tror fru Charlotte Fischer så ikke, at de kan komme ind i et problem, når vi med massevis af statsstøttede universiteter sælger uddannelser af høj kvalitet i udlandet? Og samtidig siger vi: Jamen hvis udenlandske uddannelsesinstitutioner etablerer sig i Danmark, kan de ikke få adgang til danske statsmidler.

Efter min mening er det konkurrenceforvridding. Derfor tror jeg, at vi vil komme i den situation, at man i WTO og andre steder vil rejse krav om, at så skal der være fri adgang og lige vilkår

til at konkurrere. Lige vilkår betyder også, at der skal bruges statsmidler på private universiteter. Så har jeg faktisk svært ved at forestille mig, at man ikke i forlængelse af det kommer til at etablere en betalingsordning.

Tilbage står det med EU og WTO. Det kan godt være, at det lykkes at få en aftale i WTO, hvor det her ikke er med, men det er jo slet ikke sikkert, at der kommer noget som helst med i WTO-forhandlingerne. Men når vi nu alle sammen er enige om, at sådan skal det også være, hvad er så problemet i at vedtage det og sige, at det vil vi ikke have?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu har jeg hørt alle her i dag tale for, at vi fastholder det system, der hviler på gratisprincippet, her i landet, og det vil sige, at kommer det nogen sinde dertil, at vi skal komme med en indstilling til WTO og også i EU, så tror jeg ikke, der er nogen tvivl om, at så er det det, vi vil slås for også her i Danmark. Det er sådan set godt nok for mig.

Der er problemet med deltagerbetaling, som var til debat også i forbindelse med lovforslaget her i foråret. Jeg har ikke det problem med deltagerbetaling, som Enhedslisten har. Jeg har et problem med, at der ikke bliver indført fripladser og stipendier nok i den sammenhæng. Det er det, der er vores problem.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg undrede mig også lidt, da jeg hørte fru Charlotte Fischers indlæg, hvor der var mange fornuftige betragtninger, over, at konklusionen blev, at man ikke kunne støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af SF og Enhedslisten.

Det er jo netop et forslag til vedtagelse, som siger, at de danske uddannelser skal være en del af internationaliseringen, og at der skal være åbne muligheder for, at man kan lave udveksling mellem danske universiteter og andre lande. Så det eneste, jeg kan stå tilbage med, er, at der kan være to problemer, hvor fru Charlotte Fischer havde lidt uld i munden.

Det ene kan være, hvis man – det må så være som det eneste parti her i Folketinget – er aktivt, åbent tilhænger af få mere deltagerbetaling på de danske universiteter. Det andet punkt, hvor jeg kan se, at fru Charlotte Fischer kan have noget at indvende mod det her forslag til vedtagelse, er, hvis man – så vidt jeg kan se også som det